

S láskou a alkoholem by to šlo

Napsal uživatel Miloš Keller
Neděle, 21 Říjen 2012 20:53

Trošku mravokazně se jmenuje album **Bluegroundu *Láska & Alkohol***. Zatímco skladba *Alkohol*

na albu je, lásku tam najdeme jen zprostředkovaně. Kupříkladu ve zmiňované písni lásku k alkoholu. Právě tahle píseň je ale také extraktem textových banalit a klišé („*dívám do pláštíků oděných se tady mámo neříká.... Netušíš, jak dětství tu utíká*

“), protože vážně míněných. Nebo alespoň nadhled (pokud by měl být) naprosto není patrný. Druhou podobnou písni je skladba

Dětský domov

. Chápu, že je to téma vážné a že se zpracovat nedá s nadhledem, ale snad vůbec než takto. No, a do třetice

Není kam jít

– životní katastrofa dlužníka, ale zjevně jinak zdatného („*chlape, co lásku rozdává*

“). Zrovna v těchto případech bych ocenil angličtinu, leccos by asi znělo méně polopatisticky. Na druhou stranu tyto dva texty vyváží text ve skladbě

Víc

.

Původně jsem recenzi vůbec psaním o textech nechtěl začít, ale ony jsou tím, čím při prvním poslechu upoutají – na pódiu Blueground pamatují hodně s anglickými texty a tak je tato deska od kapely docela odvážným počinem. A předpokládám, že právě na textech album chtěli postavit. Částečně to vyšlo.

Z hlediska hudebního jsem konstatoval po několika prvních posleších, že se jedná o moderní, poučenou, ale do českých poměrů umírněnou country se vzorem v USA, ale po kratší abstinenci od alba jsem zjistil, že právě hudba a aranže jsou to, co mi v hlavě utkvělo, a ne texty, jak o nich píšu o odstavec výše. Ve skladbách oceníte zejména sóla a instrumentální mezihry, zaujmou výkony houslí, které připomínají, vedle dokonale moderních kytar, odkud moderní country vzešla (*Holka já vím*, *Dětský domov* nebo *Co z toho mám*).

Jako nejsilnější píseň z alba bych si vybral skladbu *Holka já vím*. Hned jsem se koukal na autorství – a klobouk dolů, 100% domácí dílna (*Cihelka/Mikuláš*). Všechny atributy skladby (melodie, aranže, text, ale i zpěv) jsou excelentní. Díky této skladbě i následující

Drahá

, se sklonem k cajdavosti, vyzní jako vhodný a příjemný kontrast. A následující instrumentální

Jack's Bar

– *B-Que*

je ukázková. Trošku jsem nepochopil, proč má píseň

Málo věříš

podtitul Blueground Medley, mírně samoučelné mi přišly dotáčky odpočítávajícího a chválícího dítěte (ale jo, je to roztomilé, ale poněkud to rozostřuje obraz desky i kapely) nebo hospodského šumu (jako by měl zmenšit chladný „pódiový odstup“ kapely od publika).

Z desky je znát hudební názor zejména bratrů Mikulášových, doporučuji až po prvním poslechu si přečíst průvodní slovo Marka a Martina k jednotlivým skladbám - zjistíte, že to co píšou, v těch skladbách opravdu je. Přitom to průvodní slovo není nadbytečné, ale potvrdí vám dojem, který ve vás píseň zanechá. Včetně těch, které jsem v úvodu kritizoval.